

fat paa denne Opgave, og jeg haaber, at Finansministeren, hvis Spørgsmaalet om at yde yderligere Tilskud til Hjemmet ved Nyborg kommer frem, vil stille sig velvilligt til det, selv om de finansielle Vilkaar ikke er saa gode for Tiden, som man kunde ønske.

Jeg vil kortelig takke den højtærede Trafikminister for hans Udtalelse om, at naar Andragendet fra Lønklasse B. fremkommer, vil det blive taget op til grundig og velvillig Behandling.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte med Hensyn til Spørgsmaalet om den militære Retspleje, at han er enig med de ærede Medlemmer, som har udtalt, at man burde se at naa til en Reform paa dette Omraade, om end han mente, at denne Vinter maaske ikke var det heldigste Tidspunkt til at tage Spørgsmaalet op paa. Det er muligt, at Forsvarsministeren har Ret heri, men det forekommer mig i øvrigt, at man indenfor de forskellige Partier har mærket et stærkt Ønske om at naa til en Revision af den militære Retspleje, og hvis denne min Opfattelse er rigtig, maa der vel ogsaa være Mulighed for, at der i indeværende Samling kan gennemføres en Ordning af denne Sag.

Jeg har en Rettelse at gøre til, hvad jeg udtalte, sidst jeg havde Ordet. Jeg rettede da en Henvendelse til den højtærede Justitsminister angaaende Spørgsmaalet om fast Vægt for Brød. Der er blevet udsendt en Meddelelse til alle Landets Politimestre med Anmodning om at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, og da Politimestrene sorterer under Justitsministeriet, troede jeg, at det var Justitsministeren, der havde udsendt denne Meddelelse. Senere har jeg erfaret, at det er Indenrigsministeren, der har udsendt den, og jeg vil da benytte Lejligheden til at spørge Indenrigsministeren om, hvorledes han vil stille sig, hvis denne Henstilling til Politimestrene ikke virker paa tilfredsstillende Maade, og hvis det skulde vise sig, at man ikke overalt er i Stand til at gennemføre Bestemmelsen om fast Vægt for Brød. Jeg sagde sidst, at det var et Spørgsmaal af overordentlig stor Vigtighed, og jeg mente, at hvis det ikke kunde ordnes paa anden Maade, kunde der vedtages en Lov, som bestemte, at i hvert

Fald alt større Brød skulde sælges efter en bestemt Vægt. Jeg gjorde ligeledes en Henstilling til Ministeren angaaende Brødkornet, og der har siden været talt stærkt om, hvorledes man skal skaffe Landet det nødvendige Brødkorn, og om der skal fastsættes Maksimalpriser. Ministeriet havde den 25. September udsendt en Meddelelse om, at Staten havde indkøbt ca. 180,000 Tdr. Rug og Hvede, som dels var ankommet, dels var under Vejs, og at dette Korn vilde kunne sælges til en Pris, der svarede til 16—16,50 Kr. for en Td. dansk Rug eller Hvede. Jeg tror, at denne Meddelelse bidrog til at skabe nogen Ro, man mente, at naar dette Korn kom hertil, vilde det indvirke paa Priserne paa vor egen Rug og Hvede, jeg tror, Ministeriets Meddelelse bidrog til, at Priserne den Gang ikke gik op. Senere kom der imidlertid en Meddelelse fra Regeringen gaaende ud paa, at det Korn, som den havde indkøbt, skulde opbevares som en Reservebeholdning til særlig vanskelige Tider, og det er ikke udelukket, at denne Bestemmelse af Regeringen har været medvirkende til, at Rugpriserne senere er gaaet saa stærkt op. Ganske vist meddelte Ministeriet, at Kommunerne kunde faa Andel i denne Beholdning, naar Forholdene var af den Beskaffenhed, at de ikke paa nogen anden Maade kunde komme i Besiddelse af Brødkorn. Den højtærede Minister oplyste, at indtil nu var der ingen, der havde meldt sig. Jeg tror imidlertid, det vilde have været heldigt, om dette Korn straks var kommet frem paa Markedet og kommet ud til Møllerne og Bagerne, det, tror jeg, vilde have indvirket paa Prisen. Og der maa jo være Mulighed for at fremskaffe mere Brødkorn. Den højtærede Justitsminister meddelte i Eftermiddags, at han agtede at fremsætte et Lovforslag, hvorefter Regeringen vilde blive i Stand til med mere Tryghed at kunne garantere for, at det Korn, der indføres her til Landet, ogsaa virkelig benyttes her i Landet. Der laa i denne Udtalelse, synes jeg, ligesom en Garanti for, at der var Mulighed for at indføre mere Korn, maaske endog betydelige Mængder, og naar det er Tilfældet, synes jeg, Regeringen bør tage fat paa at skaffe det til Veje. Vi har jo nu faaet de lokale Prisreguleringskommissioner. Hvad